

Publicerad 2010-11-16 20:56 av Clockwork

tre personer den här gången. och lite gladare stämning.

tre minuter.

"Det klappar när du går."

"Gör det?"

"Han har rätt. Det låter som om du har hover."

"Vad trevligt. Vilket djur är jag den här gången då?"

"Det vet du redan."

"Säger vem?"

"Säger han."

"Kan inte du berätta det för lilla mig då?"

"Zebra."

"Det var ju faktiskt uppenbart."

"Vad tråkiga ni är. Jag trodde jag skulle få bli något annat den här gången."

"Du kommer alltid vara vår egna lilla zebra. Vad som än händer."

"Ja, vi kommer sakna dig."

"Tack. Jag med."

"I alla fall. Kom hit och sätt dig här vid oss. Han där vill säkert att du sätter din beniga ända i hans knä."

"Min fina häck är inte benig."

"Är den visst det. Jag känner ju dina sittben mot låren."

"Jag är naturligt lite underviktig, så det är inte mitt fel."

"Har inte sagt det heller."

"Får jag ta med mig askfatet?"

"Jag trodde du hade slutat."

"Jag? Aldrig att jag skulle lyckas med det."

"Du där, sluta skratta åt mig! Jag kunde väl inte veta att hon har varit olydig."

"Förlåt, men jag kan inte sluta. Gud, jag dör!"

"Men du, trodde du verkligen att jag skulle hålla det där löftet?"

"Jag hade en svag förhoppning..."

"Tack för att du tror på mig."

"Det var så lite så."

"Men hörni grabbar, jag måste gå nu. Taxin kommer snart."

"Kom här då. Vi måste ju få krama om dig innan du ger dig av."

"Du kramar alltid om honom först..."

"Bli inte sur. Då får du ingen."

"Okej..."

"Hejdå! Jag älskar er"

"Vi älskar dig också, gumman!"

"... och där åker hon."

"Men hon kommer ju tillbaka."

"Det förstås. Fast du får ta hennes plats som min zebra så länge."

"Skulle inte tro det."

"Vi får väl se..."

"Okej... Det där skrämmer mig. Men vi syns imorgon?"

"Visst."

"Bra! Hejdå!"

"Hejdå."

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Clockwork med Poeter.se id #31506 innehar upphovsrätten